

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 8 ABRIL DE 2022 | Número 162

PÀG. 3 | NATURA SAGRADA

Santa Maria de Castell-llebre,
l'espiritualitat del romànic

PÀG. 11 | COMUNICACIÓ

L'èxit de la primera sèrie sobre Jesús
impulsa una alternativa a Hollywood

PÀG. 15 | AFERS RELIGIOSOS

Un milió d'euros per a millores
en centres de culte

PÀG. 18 | EDUCACIÓ

El nou currículum centrarà la trobada
de mestres i professors de religió

PÀG. 20 | VICTÒRIA MOLINS

Els detalls que fan la vida més bella

PÀG. 24 | JORDI CALLEJÓN

Francesc Pardo, el bisbe del cor gran

“Una processó no només es mira, també ens mira” | PÀG. 7

PÒRTIC

Té raó Míriam Díez. De les processons de Setmana Santa se n'hauria de parlar més. Les confraries despleguen amb solvència un relat religiós, però també tenen ressons socials i culturals. Són un toc d'alerta que ens emmiralla amb el patiment que hi ha en el món. Aquests dies tornaran a portar al carrer les escenes més rellevants d'una fe mil·lenària. Una creença en què la vida té més pes que la mort. Molt bona Pasqua!

SUMARI

3 Actualitat

Santa Maria de Castell-llebre, l'espiritualitat del romànic
Míriam Díez: "Una processó no només es mira, també ens mira"
L'èxit de la primera sèrie sobre Jesús impulsa una alternativa a Hollywood
Afers Religiosos destina un milió d'euros per a millores en centres de culte
El nou currículum centrarà la trobada de mestres i professors de religió
Deu referents d'alliberament i compromís
Francesc Pardo, el bisbe del cor gran
El bisbe Francesc Pardo ja descansa a la catedral de Girona

20 Panoràmica

Els detalls que fan la vida més bella, per Victòria Molins
La pandèmia i la seva afectació psicològica, per Josep Gallifa

31 Recull de premsa

32 La setmana a les xarxes

Santa Maria de Castell-llebre, l'espiritualitat del romànic

A Catalunya hi ha centenars d'esglésies i ermites romàniques, moltes d'elles a les Serres Pirinenques. Totes tenen un particular encant i bellesa, però l'església de Santa Maria de Castell-llebre, a l'Alt Urgell, és especial i ho és tant per la seva situació damunt d'una cinglera com per la seva senzillesa i simplicitat. Aquesta és la nostra destinació per conèixer un nou **santuari natural** dins la col·lecció d'articles que publiquem a Catalunya Religió.

Si decidim anar-la a veure haurem de prendre la carretera C-14 ja sigui des de la Seu d'Urgell o des de Balaguer. Abans o després de l'embassament d'Oliana ens desviarem a la cruïlla vers Peramola i al cap d'un parell de quilòmetres, en direcció a aquest poble, ens apareixerà el camí cap a l'Hostal Can Boix. Quan siguem davant d'aquest establiment hotelier, aparcarem el cotxe i seguirem a mà dreta per una pista forestal que ens portarà fins a l'església de Santa Maria de Castell-llebre. Es tracta d'una passejada de prop de sis quilòmetres, amb molt poc pendent i que ens permetrà, en menys de dues hores de camí, gaudir, vers el sud, del contrast entre l'ampla vall del Segre i, cap al nord, dels verticals espadats de les primeres Serres Pirinen-

ques. Una caminada bellíssima que convida a no destorbar cap dels sons i dels silencis que la natura ens ofereix. Les primeres hores del matí, les millors! Aquesta passejada també us permetrà gaudir de la magnífica i estratègica situació del castell i l'església de Castell-llebre que van construir-se sobre una cinglera que domina l'estret pas del Segre cap als Pirineus.

Un cop arribem a l'esperó rocós on s'aixeca el conjunt de Castell-llebre admirarem les serres pirinenques. A la nostra esquerra ens apareix la serra d'Aubenç, al fons de la vall l'embassament d'Oliana i a la dreta el Port del Comte. Al fons s'albiren els cims del Pirineu axial. Arribats ací podem, l'estona que desitgem, d'aquesta magnífica talaia.

Haurem d'obrir una porta que ens permetrà el pas a aquest espai i serem ja al davant de l'església de Santa Maria de Castell-llebre. Tot gaudint de les muntanyes i les planes que ens envolten us proposem de fer un viatge en el temps. Reculem mil anys enrere, just al moment que el castell era dret i l'església plena de vida. De ben segur que en aquest espai fortificat i elevat hi havia altres edificacions on residien aquells

que cercaven la protecció dels murs del castell i de la Mare de Déu de Santa Maria de Castell-llebre que era la patrona d'aquestes terres i on, al llarg de segles, els habitants dels pobles del voltant hi anaven en processó. Tornem mil anys enrere. En aquells moments la por per les ràtzies sarraïnes, violències feudals o pels relats apocalíptics feien que els habitants d'aquelles valls i muntanyes cerquessin refugi i protecció. El conjunt de Castell-llebre havia de ser un espai que havia de causar admiració tant pels murs i torre del castell com per la torre de dos pisos de l'església.

Tinguem present que els pobres pagesos i pastors que anaven a la celebració de la missa dominical o a pregar en algun moment de la seva jornada, eren persones que miraven l'horitzó amb recel, temorosos de qui podia arribar i al cel amb esperança que la pluja i les temperatures els hi fossin propícies per tal d'aconseguir una bona collita o que el ramat no patís cap minva. Calia encomanar-se a Déu per tant!

Quan els pagesos i els pastors eren prop de l'església, observaven una arquitectura contundent, però clara on predominaven les formes geomètriques senzilles: quadrats, rectangles, cercles o semicercles. Aquest aire robust i senzill de ben segur que afavoria l'acolliment. Quan els feligresos eren dins del temple, els apareixia una única i curta nau rectangular i molt poca il·luminada, ja que les úniques finestres se situen en l'absis. Aquest queda orientat a l'est per on arriba la llum del nou dia. Per tant, tot convergia cap a aquest punt, és a dir, cap a la llum i, en conseqüència cap a Déu. Aquest semicercle esdevenia de ben segur un punt d'atracció de tota la comunitat, ja que era el punt més il·luminat en el qual se situava l'altar, el celebrant i on s'establiria un pont de comunicació entre el terrenal

i el diví. Era el moment d'agenollar-se i escoltar unes paraules en llatí, que segurament no entenien, que els feien sentir, com a comunitat, en mans de la divinitat.

Al llarg del segle XI quan començà a construir-se l'església i durant les posteriors centúries medievals, l'església era un veritable espai comunitari on es congregaven els residents de l'espai fortificat amb els pagesos que vivien en cabanes i treballaven la terra de les fèrtils planes fluvials, així com els pastors que pasturaven els seus ramats entre les muntanyes i les planes. D'altra part, els voltants de l'església era un espai sagrat, és a dir una sagrera on no podien haver-hi actes de violència. Per tant, no és estrany que en algunes esglésies s'excavessin sitges per guardar-hi el gra que en aquest lloc quedava fora de perill. Com ja hem comentat l'església era, a la vegada, un espai de devoció mariana, ja que segons la tradició el Baró de Peramola va trobar la marededéu mentre caçava i els seus goigs fan referència a aquesta situació.

*Puix entre penyes, Maria,
voleu ésser venerada:
Siau nostre empar i guia,
de Castell-Ilebre invocada.*

i a la protecció que oferia a aquells que anaven a pregar als seus peus.

*Fer-vos aquí una capella
tot el poble va votar,
i els devots troben en ella
l'auxili més singular.
Volgueu, Mare, demostrar
que sou de tots advocada.*

Des d'aquesta miranda podem admirar les muntanyes pirinenques, les planes de ponent i el primer congost del Segre. Un lloc bell i estratègic, un lloc d'acolliment i protecció al llarg dels segles. Abans de retornar a casa nostra dediquem uns minuts a sentir el silenci d'aquestes muntanyes i tal com potser feien els seus habitants medievals a experimentar la serenor de la llum.

Un antic hospital, una joia modernista

 **SANT
PAU**
Recinte
Modernista

Noves visites guiades

La bellesa que cura, 3 d'abril

El jardí arquitectònic, 17 d'abril i 22 de maig

Capvespres Sant Pau, amb música i cançó lírica, 4 de juny

Més informació i compra d'entrades

www.santpau.barcelona

Míriam Díez: “Una processó no només es mira, també ens mira”

Reivindicació oberta de la vigència i el sentit de les processons de Setmana Santa. Tant pel potencial narratiu, la capacitat d'interpel·lar, com per l'experiència col·lectiva que impliquen. La periodista **Míriam Díez** les ha descrit com a “festes viscudes, vibrants i autèntiques” en el Pregó de Setmana Santa de Girona que ha pronunciat aquest dijous al vespre a l'aula magna de la Casa de Cultura.

Un pregó amb veu de dona, arrelat a la comunicació i a la teologia. Míriam Díez ha defensat que, per als creients, el misteri de la mort implica “saber que en el fons això no s'acaba aquí”. I que precisament “aquesta és la gràcia del cristianisme”. Ha reivindicat així el costum de felicitar-se la Pasqua, com es fa per Nadal. Perquè “el que ens cal és una esperança infinita” i “néixer està molt bé i tots ho hem fet, però ressuscitar és el que configura sentit a les persones que creuen”.

Un sentit que l'ha portat a recordar que “el cristianisme, tot i les seves agonies, les seves tenebres, sacrificis i patiments, no és la religió del dol”. I ha anunciat que “ara entrem en aquesta Setmana i en aquesta Pasqua, però en sortirem, perquè ressuscitar vol dir sortir, ressorgir i vèncer”.

El dret a viure la fe al carrer

La pregonera ha assenyalat la felicitat coincidència enguany de la Pasqua i el Ramadà en el calendari. Díez, que dirigeix l'Observatori Blanquerna Comunicació, Religió i Cultura i és vicepresidenta de la Fundació Catalunya Religió, s'ha imaginat la convivència d'aquestes dues festivitats i ha descrit Girona com "una ciutat oberta en què es poden expressar les diferents creences".

Convidada per la Junta de Confraries de Girona, Díez ha dedicat el pregó a la memòria d'una figura absent a la taula: el bisbe **Francesc Pardo, mort fa pocs dies**. "Una persona que creia en la pietat popular sempre vinculada i no desconnectada de la vida litúrgica de l'Església", i que era "un ferm defensor de la dimensió pública de la religió", ha dit Díez. Alhora, ha aplaudit que "aquest pregó s'estigui pronunciant aquí i no en una parròquia", en referència a la Casa de Cultura que ha acollit l'acte.

Els dies més importants de l'any litúrgic

A les portes de Setmana Santa, la periodista ha parlat del silenci en aquests dies claus per a la

fe cristiana. I amb la intenció de posar paraula a l'episodi de la mort de Jesús, ha reconegut: "La paradoxa és que el misteri és molt poc eloqüent".

Míriam Díez ha assenyalat "la densitat de silencis impressionants" que conté Setmana Santa: "Des de Jesús pregant sol fins a ell morint sol, fins també l'abandonament que sent del seu pare i el crit que ell fa."

Morir en divendres, ha dit, "té un plus de tragicitat". "Divendres Sant és un dia de dolor, un dia de penitència", mentre que Dissabte Sant S'associa "a la llum i a la vigília pasqual". Ha parlat del "silenci encapsulat" que es viu amb el Via Crucis de Divendres i l'ha associat a l'experiència del dol i la mort: "No és que faci dolor la mort, és que fa tot el mal".

Entendre i assimilar el mal dels altres

Díez ha dit que a Girona "el silenci de la processó és d'austeritat, de majestuositat". Considera que "convida a contemplar-la, a quedar-te com a absort, a callar per entendre i assimilar". Aquí ha reflexionat sobre el fet de contemplar la processó de peu dret, a la intempèrie. "Estan

portant a matar a Jesús, no és qüestió d'estar còmodament asseguts, calentons, mirant un misteri com aquest".

També ha esmentat la intriga narrativa i el dramatisme que implica el viacrucis. "Podrien ser capítols de Netflix", ha dit. I s'ha referit al "dolor que implica el mal aliè" i ha demanat "obrir-nos a l'ètica del patiment" perquè "una processó no només es mira, una processó també ens mira".

Silencis reparadors i silencis negligents

Ha valorat "la necessitat de crear més espais de silenci". I ha reconegut aquesta necessitat en primera persona: "Els qui som hiperaccelerats, sempre amunt i avall, som caçadors de silencis". I n'ha parlat com "un do", quan arriba sense esperar-lo, perquè és "reparador".

Díez ha desgranat, d'altra banda, "els silencis covards" i "els silencis negligents". S'ha referit als qui "han permès atrocitats" i "complicitats molt baixes". Però també als "intermitents", els petits silencis de cada dia. Els de "no respondre a una petició, no implicar-se davant d'una injustícia, fer veure que no veus una falta que s'està cometent al teu costat".

També ha denunciat els silencis associats als abusos de consciència, de poder i sexuals. “Evidentment em refereixo als abusos de l'Església, però també a les escoles de música, als pavellons esportius i a les cases”. Els ha titllat de “silencis malaltissos que han permès que botxins abusessin de les seves víctimes”.

“Pensem massa la vida i la vivim poc”

Com a periodista ha parlat del “privilegi d'entrar a les cases”. Ha recordat una entrevista que va fer a Pablo D'Ors i, recollint una de les idees

que li va transmetre, ha reconegut que “pensem massa la vida i la vivim poc”.

De la processó de Setmana Santa de Girona ha dit que “no és una processó de folklore expansiu, sinó d'emoció continguda”. Ha parlat de la manera específica d'expressar-se de Girona, mentre que “el misteri sempre és el mateix”.

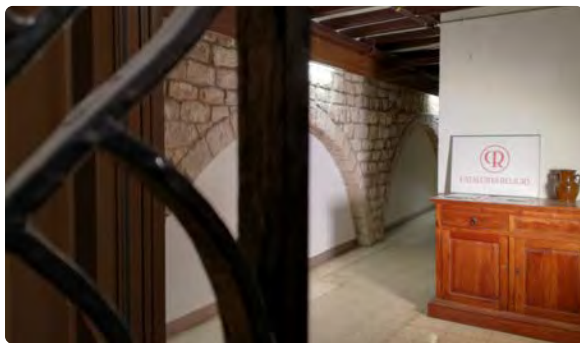
Una experiència universal que pren sentit en la repetició de la litúrgia i que “ha configurat la vida de milers de persones”. Sobre la mort que es recorda per Divendres Sant, Míriam ha defensat

que “si no hagués passat, ara no estariem aquí parlant-ne; i això té una potència i una força enorme”.

La fraternitat de les confraries

La periodista ha subratllat que si surten els passos de Setmana Santa és perquè hi ha persones que s'hi dediquen tot l'any; no només per organitzar la sortida al carrer, sinó fent formació i coordinant accions socials. “S'ha de parlar molt més de les confraries”, ha defensat. I ha parlat de la fraternitat com els sosté: “Les confraries es basen en sentir-se germans”. I ha afirmat que “sense fraternitat ens esfondrem com a societat”; tal com apuntava la crida conjunta que van fer a “viure junts” el papa Francesc i el gran imam sunnita Ahmed Al Tayyeb a Abu Dhabi fa tres anys.

Una fraternitat que considera que es pot viure sense estar envoltat de gent; tant en la vida eremita o monàstica, o fent poemes que parlen de Déu tancada a casa, com va fer Emily Dickinson. Amb tot ha conclòs que “no hi ha Pasqua sense testimonis i que no hi ha Déu sense els altres”.

La Rebotiga n.43. Els mapes de Setmana Santa

Comentari de l'actualitat de la setmana des de la redacció de Catalunya Religió. Aquesta setmana expliquem que hi ha darrera dels **mapes de Setmana Santa** sobre processons, pasqües i passions que publiquem a Catalunya Religió. En parlem amb el col·laborador **Ramon Bassas**, responsable de la producció d'alguns dels mapes. També recordem el **funeral** d'aquest dilluns del bisbe **Francesc Pardo**. Tertúlia amb els periodistes **Laura Mor**, **Glòria Barrete**, **Roger Vilaclara** i **Jordi Llisterra**.

ESCOLTA
EL PODCAST

La Seu Vella acull per primera vegada el pregó de la Setmana Santa de Lleida

La nau central de la Seu Vella ha estat per primera vegada l'escenari de la celebració del XXIII Pregó de la Setmana Santa de Lleida, organitzat pel Secretariat de Congregacions, Confraries i Germandats de la diòcesi de Lleida, que ha anat a càrrec del periodista i escriptor Jordi Curcó. Un pregó que ha tingut un format original, ja que segons ha explicat a l'inici el mateix pregoner no ha estat en solitari, sinó compartit amb diverses entitats del món de la Cultura Popular i Tradicional, les quals han actuat de forma intercalada mentre es feia la lectura del pregó.

BISBAT DE LLEIDA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

L'oratori 'Les set paraules de Crist a la Creu' protagonitza el Concert de Setmana Santa a Montserrat

Aquest diumenge de Rams tindrà lloc el tradicional Concert de Setmana Santa a la basilica de Santa Maria de Montserrat. L'acte que començarà les 21:00 h és d'entrada lliure, però cal fer prèviament reserva de lloc al web de **Montserrat**. Enguany, el programa compta amb l'estrena la peça introductòria per a orgue i timbales 'Terra tremuit', d'**Andreu Diport**, que donarà pas a l'oratori 'Les set paraules de Crist a la Creu', de **Théodore Dubois**, amb versió per a cor, solistes, orgue i timbales.

ABADIA DE MONTSERRAT | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

L'èxit de la primera sèrie sobre Jesús impulsa una alternativa a Hollywood

La primera sèrie sobre la vida de Jesús, *The Chosen*, està gravant la tercera de les set temporades que tindrà. Fins ara la sèrie s'ha vist més de 385 milions de vegades, una xifra que creix sense parar a l'aplicació gratuïta específica o la web. Pot ser una bona sèrie per veure aquesta Setmana Santa. Gravada en anglès i doblada en 12 llengües, entre les quals hi ha el castellà, es pot veure amb subtítols en català.

Es tracta d'una producció estatunidenca amb un repartiment internacional sobre la vida de Jesús des del punt de vista de les persones l'envolten. **Dallas Jenkins** és el guionista i director. Ha treballat assessorat d'un sacerdot catòlic, un pastor protestant i un rabí jueu "per garantir la fidelitat als Evangelis", segons les seves paraules, "sense interpretar ni crear res nou". El guió fusiona passatges evangèlics literals amb afegitons de ficció.

La sèrie ha obert un nou camí a la producció de continguts audiovisuals. El model és simple. Cada temporada costa deu milions de dòlars, paga qui vol i després ho pot veure tothom. És molt diferent del que fan Hollywood i les grans plataformes de distribució, que de

moment miren com creix una alternativa al model hegemònic.

De fet, aquest gener la plataforma de reproducció que hi ha al darrere de la sèrie, Angel Studios, va anunciar que **havia recaptat 47 milions de dòlars** amb **Gigafund**. L'objectiu de la ronda de finançament era "tornar el control de la indústria de l'entreteniment als consumidors i creadors" a través del micromecenatge.

Un projecte que neix del micromecenatge

El projecte dels germans **Neal i Jeffrey Harmon**, que van créixer en una granja de patates en un racó dels Estats Units, ja ha impulsat dos projectes més amb aquesta estratègia. A banda de *The Chosen*, duen a terme **Dry Bar Comedy**, un espectacle còmic per a famílies amb mil milions de visualitzacions l'any, i la saga *Wingfeather*, un espectacle infantil d'animació en producció.

Aquests germans, amb formació en màrqueting i publicitat, són experts en convertir els problemes en oportunitats. El 2014 van posar en marxa Vidangel, una plataforma per ometre

insults, nuesa, sexe i violència a les pel·lícules convencionals. Disney, 20th Century Fox i Warner Bros van denunciar l'alteració del contingut i van ser condemnats a pagar una multa de 62,4 milions de dòlars, que al final es va negociar per reduir fins als 9,9 milions.

Vidangel només tenia 2,2 milions de dòlars i un milió d'usuaris. Un altre hauria tancat la baraca, però es van fer forts. Van demanar ajuda als fans, i en cinc dies van aconseguir que 8.000 persones els donessin 10 milions de dòlars amb micromecenatge. Després, van anunciar un nou servei per filtrar contingut a Amazon, Netflix i HBO. Així van descobrir el micromecenatge. I així va sorgir *The Chosen*. 75.346 persones havien donat 10 milions de dòlars a finals del 2019 per pagar-ne la primera temporada. Un any després 125.346 donants ja havien contribuït amb 10 milions més per la segona temporada. I ara *The Chosen* treballa en la tercera temporada.

Una plataforma audiovisual on decideixen els espectadors

Ara Vidangel i Angel Studios són dues empreses diferenciades. Angel Studios, fundada el ge-

ner del 2021, es dedica exclusivament a buscar diners amb microdonacions per produir continguts. Asseguren que són l'única plataforma de creació de continguts on qui decideix què es fa són els espectadors.

Per cada episodi pilot en rebutgen trenta. En cada ocasió fan dues preguntes als espectadors que els visionen. La primera és fins a quin punt estarien decebuts si el capítol que han vist no tingués continuïtat. La segona pregunta és si la història que han vist dona llum. Els germans Harmon, que són d'explicar-ho tot amb vídeos, diuen que molts dels qui arriben a Angel Studios ho fan des de Hollywood, cansats de la bombolla.

Els Harmon, que tenen la seu de l'empresa en un racó d'Utah, es van proposar que *The Chosen* arribi als mil milions d'espectadors en cinc anys. Ja en porten una tercera part. No tingueu por, va demanar Jesús als seus amics. Sembla que els germans de les patates s'ho han pres al peu de la lletra.

**Vaig arribar aquí sola
i l'Església va reunir
la meva família.
Avui tenim un futur.**

X la Blanca, X tu, X tants

Marca la X a favor de l'Església
a la teva declaració de la renda.

DESCOBREIX MÉS HISTÒRIES DE PERSONES
AJUDES PER L'ESGLÉSIA A

..... portantos.es

“Una de cada tres persones de la diòcesi de Barcelona viu en exclusió social”

En presència de **Josep Maria Forné**, director general de Serveis Socials de la Generalitat de Catalunya, i de **Sònia Fuertes**, Comissionada d'Acció Social de l'Ajuntament de Barcelona, Càritas Diocesana de Barcelona ha celebrat la 'Jornada Pandèmia i exclusió social: La tempesta perfecta', on s'ha presentat l'**informe FOES-SA 2021** d'exclusió i desenvolupament social a la diòcesi de Barcelona.

CÀRITAS BARCELONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Amb la “massacre” de Butxa el Papa demana la fi de la guerra

Al final de l'audiència general d'aquest dimecres, el **papa Francesc** ha definit la situació que es viu a Butxa com una “massacre” i ha insistit en posar fi a la guerra. El Pontífex ha reiterat la crida a “silenciar les armes” i acabar amb la “mort i destrucció”. “Les recents notícies sobre la guerra a Ucraïna, en lloc de portar alleugeriment i esperança, testifiquen noves atrocitats”. El Pontífex feia referència a les fotografies i informacions sobre cadàvers civils als carrers de la ciutat ucraïnesa a pocs quilòmetres de Kiïv.

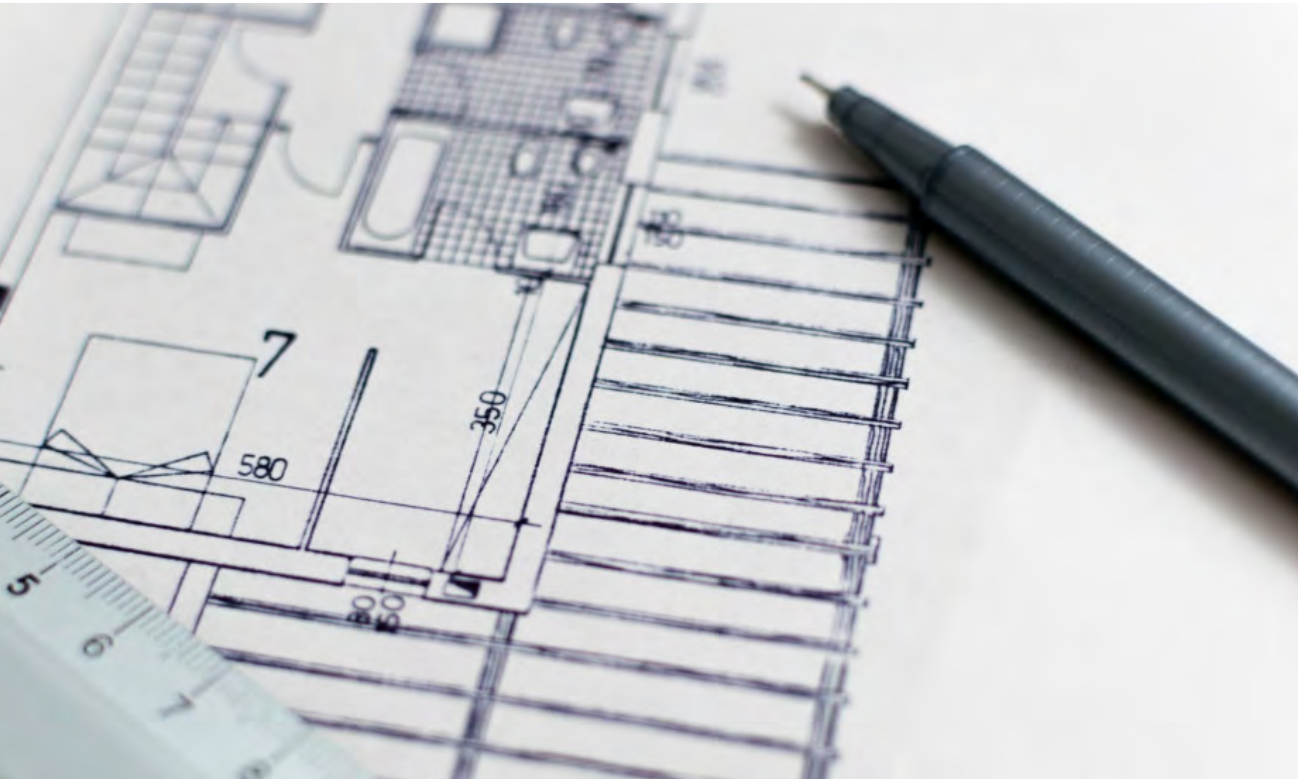
VATICAN NEWS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El bufet d'advocats que audita els abusos a l'Església incorpora assessors independents

El bufet d'advocats Cremades & Calvo Sotelo, a qui l'Església catòlica ha encarregat auditar els abusos sexuals a la institució, ha rebut una cinquantena de denúncies les últimes sis setmanes. El president de la firma i del grup de treball, **Javier Cremades**, ha fet públics els noms del grup de treball que d'aquí a onze mesos entregarà a l'Església un informe que reflecteixi “la veritat” i proposi mesures de reparació així com per abordar aquestes qüestions en un futur. “La professionalitat i la independència del grup de treball parla per si mateixa”, ha defensat Cremades.

ACN / MADRID | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Afers Religiosos destina un milió d'euros per a millores en centres de culte

El Departament de Justícia destinarà un milió d'euros en subvencions per a millores en locals destinats a centres de culte que es facin durant els exercicis dels anys 2022 i 2023. Les bases de la convocatòria s'han publicat aquest dimecres al **DOGC** i la Direcció General d'Afers Religiosos ha anunciat que aviat s'obrirà el termini per presentar sol·licituds.

L'objecte de la convocatòria són les actuacions per a la millora de les condicions materials tècniques de seguretat i d'higiene i que evitin molèsties a terceres persones en locals destinats a centre de culte. Els ajuts seran de 500.000 euros per a l'any 2022 i el mateix import per a 2023. Se'n podran beneficiar les entitats inscrites al Registre d'entitats religioses que facin actuacions de millora en aquest sentit entre l'1 de gener de 2022 i el 31 d'agost de 2023. I el procediment de concessió d'aquestes subvencions és per concurrència competitiva.

La Direcció General d'Afers Religiosos del Departament de Justícia seleccionarà els projectes a subvencionar i prioritzarà, principalment, els que estiguin situats en els entorns de rendes més baixes, els que incideixin en les qüestions

bàsiques de seguretat i salubritat, i aquells locals que no hagin rebut anteriorment cap subvenció pública per a l'adequació com a centre de culte.

Els centres de culte i el dret a la llibertat religiosa

La Generalitat de Catalunya va regular l'establiment de centres de culte mitjançant la Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte. Amb un triple objectiu: facilitar l'exercici del dret de llibertat de culte, donar suport als ajuntaments a l'hora de garantir aquest dret i vetllar

per unes condicions adequades pel que fa a la seguretat i higiene dels locals. La creixent pluralitat religiosa a Catalunya ha comportat la necessitat d'establir nous centres de culte i, a tal efecte, construir o adequar locals.

Els centres de culte són espais indispensables per a l'exercici ple del dret a la llibertat religiosa i són el focus rellevant d'acció social i comunitària de les entitats religioses. Moltes comunitats no disposen dels recursos necessaris per mantenir els locals amb totes les condicions que la prevenció exigeix actualment.

La necessitat d'ajudar les entitats en aquest àmbit s'ha vist doblement accentuada pel fet que la pandèmia, per una part, ha reduït els recursos econòmics d'algunes comunitats que alhora han hagut d'incrementar la seva tasca social i, per l'altra, ha posat de relleu la necessitat de millorar les condicions sanitàries i de salubritat dels locals.

● ÀLBUMS IL·LUSTRATS

● FRUITES I VERDURES

● ALA DELTA SÈRIE TARONJA

● ALA DELTA SÈRIE ROJA

Una primavera plena de novetats per llegir

Libres que fan lectors

BAULA

● ALA DELTA SÈRIE BLAVA

● ALA DELTA SÈRIE VERDA

FOTOGRAFIA: COL·LEGI SANT PAU APÒSTOL DE TARRAGONA.

El nou currículum centrarà la trobada de mestres i professors de religió

Un escape-room sobre el sentit de la vida, les emocions i la Bíblia o la mirada social de la Fratelli Tutti són alguns dels tallers que proposa la **XVIa Jornada de Mestres i Professors de Religió** de les diòcesis amb seu a Catalunya i Andorra. Sota el lema 'AprendreEnsenyar. Treballem el nou currículum de Religió' se celebrarà aquest 30 d'abril al Col·legi Sant Pau Apòstol de Tarragona. Per participar-hi cal **inscriure's** prèviament a través del web d'Escola Cristiana. El formulari es tancarà el 19 d'abril.

La jornada comptarà amb tres ponències sobre el currículum de religió i els principals trets definitoris i des de diverses perspectives. Els encarregats d'aquestes ponències que es realitzaran al matí seran la secretària de la comissió d'educació i cultura de la Conferència Episcopal Espanyola, **Raquel Pérez**; la mestre de religió al col·legi Lestonnac de Barcelona i docent a l'ISCREB i l'ISCR-Don Bosco **Yolanda Otal**; i el coordinador de l'àrea de teologia de Cristianisme i justícia, **Manuel Andueza**.

Els participants també podran escollir dos tallers curriculars i un de cultural de tot el ventall que ofereix la jornada. Havent participat

de la trobada, es donarà un certificat d'assistència que pot comptabilitzar en les formacions de trenta hores que ofereixin els bisbats.

Una trobada que organitza la Fundació Escola Cristiana de Catalunya (FECC), el Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de la Religió a Catalunya (SIERC) i l'Institut Superior de Ciències de la Religió de Barcelona (ISCREB).

La Jornada de Mestres i Professors de Religió va néixer el curs 2007-2008 com un plantejament del SIERC. En aquell moment, els impulsors de la trobada van ser l'arquebisbe i responsable del SIERC **Jaume Pujol** i els delegats diocesans ajudats per una empresa de difusió. La del 2008 es va celebrar a Blanquerana -URL. Posteriorment, la jornada ha passejat per tot Catalunya "sempre amb tres objectius

bàsics: compartir, formar-nos i celebrar", diuen des de la FECC. L'Escola Cristiana s'hi va incorporar plenament en la tercera edició.

CR | [LLEGIR AL WEB](#)

**Voleu rebre per WhatsApp
les notícies imprescindibles de cada setmana?
Apunteu-vos a la llista informativa
de Catalunya Religió!**

**Com? Guardeu el número 693 715 339 a la llibreta
de contactes com a 'Llista Catalunya Religió'.
I envieu-hi un missatge de WhatsApp
que digui **ALTA** i el vostre nom.**

Els detalls que fan la vida més bella

VICTÒRIA MOLINS GOMILA
A LA MÍSTICA DEL CARRER

A l'Hospital de campanya de Santa Anna ja estem familiaritzats amb una figura hivernal molt característica, el perfil de la qual és clar: ponxo i txapela. És de Peio Sánchez, l'ànima i el pal de paller de Santa Anna.

D'aquesta "guisa" es va presentar a una tertúlia a la SER i el van sentir des de diferents llocs de l'estat espanyol, demostrant una vegada més la força que tenen els mitjans de comunicació a l'hora de fer arribar allò que volem que sigui conegut.

Una senyora de Jerez de la Frontera el va escoltar. Commoguda per la tasca que es fa al nostre

estimat Hospital de Campanya, va veure una ocasió per a tenir un gest que feia temps desitjava: que el ponxo que sempre duia el seu marit -el traspàs del qual acaba de tenir lloc el passat gener- anés a parar a mans d'algú que el pogués valorar.

El va enviar a Mossèn Peio -al qual tots ja havíem reconegut presentant-se com he descrit abans- amb aquesta encisadora carta:

"Estimado señor: Tras haber escuchado la entrevista que le hizo la SER, decidí enviarle el poncho de mi marido, Manuel Muñoz López, que, desgraciadamente, murió el día 12 de enero pasado.

Me alivió mucho encontrar muy buen destino a esta prenda suya que él apreciaba mucho y que utilizaba en invierno, porque vivíamos en el campo donde la temperatura bajaba mucho en estas fechas.

Espero le guste y que le sirva, como usted explicó, para acoger y abrigar a todas las personas necesitadas que lleguen a su casa.

Mi marido era una persona maravillosa, bueno y noble; por ello, y porque nosotros no somos muy creyentes, le ruego a usted que lo es, pida que él sea muy feliz allí donde esté.

Espero que quiera aceptar nuestro regalo y le deseo que siga con todo el ánimo su bella labor y que el poncho de Manolo le sea muy comfortable.

Le queda agradecida y le envía un cordial saludo..... Antonia

Des del dia que el va rebre, no se'l ha tret de sobre. El ponxo negre i gris que el caracteritzava ha estat substituït pel nou de colors marrons i amb el mateix estil muntanyès de l'altre. Però aquest guarda el secret d'una delicadesa arribada de molt lluny i això li dona un "valor afegit". Acollint i cobejant a tot el que se'l acosti recordarà a la dona sensible, a la generositat que el va voler ajudar des d'Andalusia amb allò que més s'estimava: el ponxo del seu marit.

Els Pessebristes de Lleida exposen un calvari de fang cuit de Martí Castells

L'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes, seguint un costum iniciat la Setmana Santa de l'any 2012, ha exposat en la seva seu social de la capella del Peu del Romeu al carrer Major, un original Calvari únic a Lleida. El Calvari procedent dels anys 70 del segle passat, és un treball original realitzat en fang cuit i pintat a ma per l'artesà pessebrista **Martí Castells i Martí**, de la nissaga pessebrista de la família Castells de Barcelona. L'obra es conserva durant l'any en una vitrina de l'exposició permanent d'art pessebrista, ubicada en la segona planta de la capella.

PESSEBRISTES DE LLEIDA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

L'Escola Cristiana i el Grup Edelvives impulsen un nou programa de certificacions

Els centres educatius adherits a la Fundació Escola Cristiana de Catalunya (FECC) podran beneficiar-se en exclusiva del programa de Certificació d'Estudiants '**Digital Skills**'. Una proposta desenvolupada pel Grup Edelvives i el Grup AE amb eines *Google Workspace for Education*. Aquest acord subscrit per la FECC, Edelvives, Fundación Edelvives i Baula, "reforçarà la transformació digital dels centres educatius i la competència digital dels estudiants", segons han explicat des de l'Escola Cristiana.

FECC | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

L'ONGD dels Maristes celebra 30 anys de "compromís solidari"

Els Maristes celebren els 30 anys de la creació de l'ONGD SED. L'entitat va néixer el 1992 amb "un gran compromís a favor de la Solidaritat, l'Educació i el Desenvolupament (SED)", explica el vicepresident de SED, Lluís Serra, en un comunicat que ha fet públic amb motiu de l'aniversari de l'ONGD. En el missatge, Serra exposa el balanç d'aquests 30 anys de solidaritat marista. Des dels seus inicis, s'han promogut accions en 38 països, a través de 3.000 projectes, valorats amb 37 milions d'euros, que han afectat 30 milions de persones.

MARISTES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Teresa Losada, Josep Soler, Jaume Botey, Manel Pousa, Pere Casaldàliga, Arcadi Oliveres, Cèlia Sabarich, Mercè Guilemany, Josep Vaquer, i Joan Casañas. Deu noms, deu persones, deu referents ja desapareguts en els darrers anys i que han tornat, però, a ressonar a la trobada festiva 'alliberament i compomís: referents' que les entitats que continuen la seva obra han convocat aquest dissabte a l'Escola Pia Sant Antoni de Barcelona.

Amb voluntat de fer present el seu testimoni, així com visibilitzar les causes a les quals hi van dedicar la seva vida, la trobada ha aplegat centenars de persones, convocades per entitats

Deu referents d'alliberament i compromís

com Bayt-al Thaqafa, ACO, Llegat Jaume Botey i Vallés, Centre d'Estudis de L' Hospitalet, Auxiliars Seglars Diocesanes, Comitè Oscar Romero, Fundació Pare Manel, Fundació Pere Casaldàliga i Associació Araguaia, Cristianisme al Segle XXI, Legió de Maria i Justícia i Pau.

Els deu testimonis als qui la trobada feia referència explícita eren tots diferents, en personalitat, en acció i missió. Ara bé, els organitzadors de la trobada han afirmat que tenen molts punts comuns. "La fidelitat, dedicació, entrega i compromeses per una transformació social, incloent l'acció política". També el ser "molt sensibles i dedicats en paraula i acció al Tercer i Quart Món".

Ser alhora "representants d'un cristianisme alliberador, obert, fronterer, treballant colze a colze amb persones d'altres tradicions espirituals i creences". El ser persones cristianes "amb una creença oberta, gens dogmàtica, no imposada, sinó proposada, i seguidors d'una teologia i una pràctica d'alliberament, essent crítics amb les estructures eclesials, amb les que van tenir els seus problemes".

I, en definitiva, en "el compartir en comunitat la seva fe de seguidors i seguidores de l'evangeli de Jesús de Natzaret".

Francesc Pardo, el bisbe del cor gran

El **bisbe Francesc** mai va ser un home que li agradés estar tancat al seu despatx o tancat dins d'una aula. No era ni un estratega ni un professor, era un autèntic pastor, un capellà de poble, un home amb moltes ganes de conèixer la realitat de les parròquies i d'aportar el seu granet de sorra.

El vaig conèixer fa tretze anys a la parròquia de Granollers perquè en aquell temps presentava el programa diocesà de televisió i li fèiem una entrevista. Era el dia de la festa major de la ciutat i la parròquia bullia per tots costats. Ell atent i simpàtic em va ensenyar les dependències i em va concedir l'entrevista. Quan va acabar em va dir si em feia gràcia acompanyar-lo el dia de la seva ordenació. Vaig quedar glaçat i vaig dir-li que hi estaria molt content. Va ser el dia que entre ell i jo va començar una bonica amistat.

He estat el seu secretari amb vint-i-nou anys acabats de complir, un capellà jove compartint vida amb un gat vell de l'Església, que se les sabia totes i que em va ensenyar a saber discernir el que és bonic i el que no ho és tant de la nostra comunitat.

Durant la setmana anàvem al bisbat i allà feia de bisbe, però era durant els caps de setmana quan apareixia el bisbe i li sortia el rector de poble que tant li agradava ser. Pujava dins el cotxe amb energia, preguntava si ho portàvem tot, i vinga a fer quilòmetres amunt i avall de la geografia del nostre bisbat.

Parlava amb tothom i no feia escarafalls a ningú, des de l'alcalde del poble fins a les persones que tenen cura de la petita església, tothom era important. L'he vist emocionar-se amb testimonis durs de persones senzilles, indignar-se amb injustícies, contestar preguntes incòmodes com si res i plorar amargament davant la mort d'un amic seu.

L'he vist feliç rodejat de nens i joves en multitud de trobades, sobretot quan venia a Taizé a acompanyar-nos o a la JMJ quan vam acollir 6500 joves o quan vam organitzar l'Aplec de l'Esperit a Banyoles o quan senzillament venia a l'esplai de la parròquia de Sant Jaume i ens va ensenyar la cançó que ell va fer musicar, "fes Jesús que jo et conegui".

Recordo que als nens sempre els explicava que quan un va a l'extraescolar de futbol o bàsquet

o volei les cames se li fan grans o quan un va a classes particulars o a una acadèmia a un se li fa el cap gran... Quan acabava d'explicar això sempre explicava als més petits que no servia de res tenir un cap molt gran i unes cames molt grans si un té un cor molt petit i que a la parròquia s'hi va a fer créixer el cor. Tenia claríssim que la nostra missió evangelitzadora no passa pel cap, sinó que va directe al cor i que l'Església en el tema del cor no la guanya ningú.

Podria explicar trobades i anècdotes i omplir pàgines i pàgines, el bisbe Francesc ha estat més que el meu bisbe. Ha estat realment com un pare que escolta, calma i fa companyia, sobretot he sentit aquesta companyia en aquells moments de la vida que un està en plena tempesta.

També ha estat un amic amb qui he pogut compartir vida, viatges, anècdotes, atacs de riure, confidències... Jo sempre li deia que era l'únic normal del bisbat i reia movent el cap com dient què dius home.

Ha estat un germà, un germà gran en la fe. Un home de cor gran que l'entrenava amb la seva relació diària amb Jesús a la petita habitació de

casa seva improvisada com a capella, on hi passava les hores del matí i hi celebrava, quan no podia anar a les parròquies, l'eucaristia de cada dia. M'ha ensenyat a estimar més a Jesús i a les persones sobretot a les senzilles i a ser un treballador incansable.

Conèixer i compartir la vida amb el bisbe Francesc ha estat per mi un regal de Déu i poder-hi tenir una relació d'amistat un privilegi.

Aquests dies visc amb molta tristesa la seva mort perquè sé que ja no em podré presentar a casa seva sense avisar i poder-li explicar el que porto al cor o trucar-lo per explicar-li una xafardia o alguna història de les meves. Tot això ja no ho podré fer d'aquesta manera, però de ben segur que m'hi encomanaré perquè el bisbe del cor gran que ha passat estimant a tothom ara està amb el Déu de Jesús que és font d'Amor.

Gràcies per tot el que hem viscut i m'has ensenyat Francesc, amic, germà i bisbe del cor gran.

El bisbe Francesc Pardo ja descansa a la catedral de Girona

“Estimat Cisco, descansa en pau”. Així ha acomiadat al bisbe de Girona el seu germà **Pere** en les intervencions finals del funeral. La catedral de Girona s’ha omplert aquest dilluns al matí pel funeral del bisbe **Francesc Pardo**, una de les poques vegades en què la diòcesis acomiada un bisbe en actiu. Francesc, com la majoria dels seus antecessors, ha estat enterrat a la mateixa catedral. Els bisbes i abats catalans, el nunci i capellans de Girona i de la resta de bisbats catalans l’han acompanyat mentre el seu cos rebia la sepultura en un nou fossal situat al passadís central de la gran nau gòtica.

La celebració l’ha presidit l’arquebisbe de Tarragona, **Joan Planellas**, que fins fa tres anys havia estat capellà de la diòcesi de Girona. Del bisbe Francesc Pardo ha destacat la seva gran activitat pastoral, “un missioner incansable” com a capellà i en la seva etapa episcopal. “Era un bisbe que allà on veritablement gaudia era a les parròquies o a les trobades, on sortia el millor de si mateix”, ha dit Planellas, que personalment havia “pogut comprovar-ho”. També en l’acompanyament als malats, que va viure més intensament després que la salut no l’hagués acompanyat i del càncer que va patir fa deu anys.

FOTOGRAFIA: ÀNGEL ALMAZAN | BISBAT GIRONA

L'arquebisbe de Tarragona ha descrit la seva implicació en les iniciatives interdiocesanes, com el **Concili Provincial Tarraconense**, el Centre d'Estudis Pastoral, i els darrers anys a **Catalonia Sacra**, que "era la nineta dels seus ulls". Planellas ha afirmat que Francesc Pardo "estimava entranyable i profundament Catalunya i la seva gent, per poder transmetre a les noves generacions la bellesa de la fe".

Aquestes diverses dimensions en la trajectòria pastoral s'han vist aquest dilluns reconegudes amb 150 capellans concelebrant el funeral i una àmplia representació institucional amb l'alcal-

dessa de Girona, **Marta Madrenas**; la consellera de Justícia, **Lourdes Ciuró**, la consellera d'Universitats, **Gemma Geis**; el president de la Diputació de Girona, **Miquel Noguer**; la directora general d'Afers Religiosos, **Ivonne Griley**, l'exvicepresident **Oriol Junqueras**, i l'exalcalde **Joaquim Nadal**. Entre els bisbes ha concelebrat el cardenal **Joan Josep Omella**, el nunci **Bernadito Auza** -que ha llegit el missatge de condol del papa Francesc-, i el cardenal **Lluís Martínez Sistach**. No hi ha pogut assistir l'antecessor de Francesc Pardo, el bisbe **Carles Soler**, que els darrers dies ha estat ingressat. Des de primera hora del matí diverses personalitats han visitat

la capella ardent a la capella del Corpus de la Catedral. A dos quarts d'onze, ha començat la celebració amb el trasllat del fèretre davant de l'altar. Una senzilla caixa de pi sobre la que s'hi ha dipositat l'Evangelí, la mitra i el bàcul.

Al final del funeral, hi ha intervingut el nou administrador diocesà, el capellà **Lluís Suñer**, que serà el responsable interí de la diòcesi fins que es nomeni un nou bisbe. Suñer, estret col·laborador de Pardo, ha recordat els tres anys de mandat que el van convertir en un gironí. Li ha agraït el seu "amor profund a l'Església local, sense deixar-nos caure en cap mena de desànim o crítica estèril". Les darreres paraules les ha pronunciat Pere Pardo en nom dels germans del bisbe, que s'ha referit als seus orígens a Torrelles de Foix. Allà el va marcar l'exemple del rector, **Francesc Pou**, que també va morir de forma sobtada quan encara exercia de capellà.

"Doneu-li Senyor el repòs etern, i que la llum perpètua l'il·lumini". Aquest era el text de recordatori i el cant que ha acompanyat el bisbe Francesc Pardo en el seu enterrament a la catedral.

Sabadell Institucions Religioses i Tercer Sector

**Atenció personalitzada orientada al carisma
i a la missió de les institucions**

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent...
Estem al seu costat per oferir-li les solucions financeres que necessita a través
d'una àmplia gamma de productes i serveis adaptats al seu sector
i a la seva casuística particular.

Convenis

Condicions
preferents per a la seva
institució i les que
en depenguin.

Finançament

Terminis i condicions
personalitzats per
tirar endavant els seus
projectes.

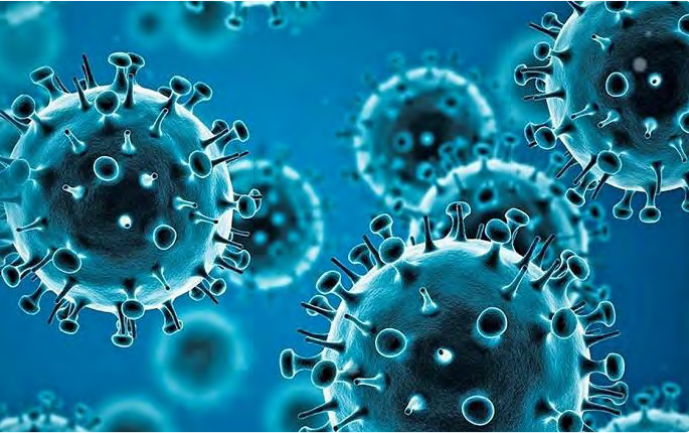
Gestió

especialitzada

Un gestor estarà al seu
costat per ajudar-lo en
el seu dia a dia.

Més informació a
bancsabadell.com/institucionsreligioses
bancsabadell.com/tercersector

B Sabadell

La pandèmia i la seva afectació psicològica

**JOSEP GALLIFA
A UNIVERSITAS**

Marian Rojas Estapé, neta del que va ser ben conegut economista Fabià Estapé, és metgessa psiquiatra i investigadora Instituto Español de Investigaciones Psiquiátricas. Investiga les hormones especialment el cortisol i l'oxitocina. És divulgadora científica i va publicar un llibre que ha esdevingut un best seller "Com fer que et passin coses bones" (2019), fa conferències, comparteix vídeos a la xarxa molt visitats, i recentment ha publicat "Troba la teva persona vitamina" (2021).

Ella mateixa exposa com no es pot fer determinisme amb un món tant complex com és el de les hormones i que les coses no es poden

reduir a bioquímica hormonal, que els comportaments humans son sempre més complexos, doncs disposem d'eines com la intel·ligència i la voluntat que permeten la llibertat humana. Tanmateix va estudiar durant molts anys una hormona, el cortisol, i els seus efectes sobretot la seva toxicitat quan és excessiu. El cortisol s'activa per moments de por o amenaça, real o representada. El cervell humà té aquesta característica d'activar igualment el sistema d'alerta encara que la situació o amenaça sigui representada o imaginada. Quan l'organisme està envaït pel cortisol això es manifesta en el comportament, en irritabilitat i estrès, entre altres efectes que inclouen la menor atenció a detalls, més an-

sietat, i a nivell biològic per l'afectació al sistema immunitari i la desregulació de la inflamació.

Hi ha d'altres hormones importants pel comportament com la serotonina, hormona de la felicitat i el benestar o la dopamina, hormona del plaer i la recompensa. La dopamina està involucrada en els circuits del plaer i l'addicció. Si bé té efectes positius com que permet posar les recompenses, involucrant-se en la voluntat o també permet l'atenció com per exemple prestar atenció en la lectura o en una classe o conferència. S'activa per l'amor i el treball, però també per substàncies addictives i per les pantalles. Efectivament les moltes pantalles amb les que convivim poden tenir un efecte nociu. Ja se sap que les pantalles tenen molts estímuls que criden l'atenció immediata, i és per això -diu Marian Rojas- que no deixen desenvolupar bé l'escorça prefrontal en els nens i nenes. Suposen una intoxicació de cortisol que s'activa constantment amb els likes. El cortisol, té l'efecte de produir més ansietat, paràlisi i aïllament i pèrdua de ganes de relacionar-se.

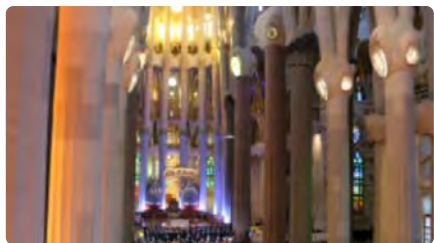
L'oxitocina, que és la hormona de la lactància i el part, també s'activa per abraçades, vin-

cles humans, riure amb la gent, reunir-se amb amics,... L'oxitocina -diu l'autora- fa baixar el cortisol. És l'hormona de l'amor humà i del vincle, de la calma, serenitat i empatia. Així un entorn amable, relaxat, confiat, natural, activa la oxitocina.

De les moltes interessants reflexions dels llibres citats ens centrem en un aspecte, com esmentem en el títol. La pandèmia -diu la Dra. Rojas- ens ha portat a la "societat del cortisol". Més pantalles, més pors i ansietats que van suposar-nos a tots una intoxicació de cortisol (angoixa, paràlisi, aïllament, pèrdua de ganes de relacionar-se). I d'altra banda van estar prohibides les vies d'escapament que podien suposar activar la oxitocina (trobadres, vincles i contactes més personals). Hi ha doncs unes bases d'impacte hormonal en el que ha passat que han deixat i deixaran una petjada en la salut mental de molta gent. S'hauran de compensar aquests desequilibris quan acabi tot això, amb una més gran presencialitat, amb més trobadres i més vincles personals.

Podem afegir també que, com les diverses tradicions religioses expliquen, la compassió i el

perdó tenen un efecte en el benestar. L'oxitocina és també la hormona de l'amor i de l'empatia, que com exposàvem desactiva la por, l'ansietat, l'angoixa, les obsessions i la negativitat propis del cortisol. La generositat augmenta la serotonina i l'oxitocina. A més les "persones vitamíniques" -com diu la Dra. Marian Rojas- (amables, positives, properes) ens activen o recorden els nostres vincles afectius, necessaris per viure en un món més humà. Fins i tot, mirant-ho des d'aquesta vessant més fisiològica i hormonal, les religions tenen el seu rol en la recuperació de la post-pandèmia. En aquesta propera Setmana Santa i Pasqua, al costat de la litúrgia, la recuperació de molts costums i tradicions locals i familiars amb els vincles i celebracions que comporten, ens ajudaran ben segur en aquesta tan necessària regeneració.

El Cor de Cambra de Granollers, al recuperat concert de Setmana Santa de la Sagrada Família

DM, 05/04/2022 | EL 9 NOU

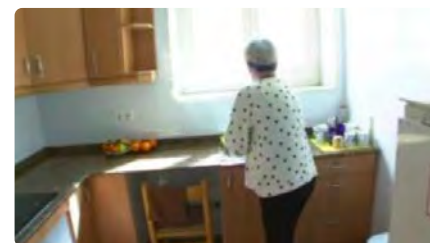
Mor el canonge de la Catedral de la Seu d'Urgell Antoni Cagigós

DM, 05/04/2022 | SEGRE

Declaren l'església de Tarroja de Segarra Bé Cultural d'Interès Local

DC, 06/04/2022 | SEGRE

Dones ucraïneses refan la vida allotjades al monestir de Poblet

DC, 06/04/2022 | TV3

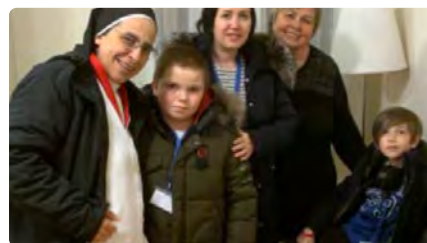
El Monestir de Sant Cugat recupera les tradicionals celebracions de Setmana Santa

DV, 08/03/2022 | NACIÓ DIGITAL

Manresa torna a tenir la processó del Diumenge de Rams després de 54 anys

DV, 08/04/2022 | REGIÓ 7

Sor Lucía completa la seva quarta expedició i torna amb 22 refugiats ucraïnesos a Manresa

DV, 08/04/2022 | NACIÓ DIGITAL

Manresa 2022 presenta el llibre 'Sota un cel acollidor. La Manresa Ignasiana'

DV, 08/04/2022 | NACIÓ DIGITAL

Maristes Catalunya
@MaristesCat

Avui som a la jornada "Les organitzacions del 3r sector tenen un rol determinant en l'atenció dels #dretsdelesinfants". Marc Grau (@EducacioJUC) presenta l'informe sobre vulneració de drets a Espanya i Itàlia amb @SindicTerrassa i la @fundacioeducat1. @FEDAIA @sindicdegroges

Traducció Tweet

13:29 - 07 abr. 22 - Twitter Web App

Sant Joan de Déu CAT
@CHSantJoandeDeu

Moltes gràcies a totes les persones que esteu contribuint a la campanya #EmergenciaUcraniaSJD. Ja hem recaptat 250.000 € i 27 paquets d'aliments i material sanitari per als 15 centres de Sant Joan de Déu a Ucraïna i Polònia. 🇺🇦 Us seguim necessitant.

Traducció Tweet

sjd.es
San Juan de Dios recauda 250.000 euros y material sanitario y alimentos para Ucrania

11:07 - 05 abr. 22 - Twitter Web App

La Salle
@LaSalleCatal

El grup d'APS Filmoteca ens ha una activitat als nens i nenes de P-5 per conèixer els equips de futbol del barri. Moltes gràcies @filmotecacat! #InfComtal #EstàsACasa

Traducció Tweet

16:00 - 08 abr. 22 - Twitter for iPhone

JP Justícia i Pau
@JusticiaIPau

Donem suport al manifest per erradicar les contencions mecàniques als CP. 🙏 Us animem a participar en la roda de premsa, convocada per demà, per les entitats impulsores !!

🕒 11:30 h

📍 ICAB

Traducció Tweet

Roda de premsa per denunciar la regressió de drets que suposa la nova Circular 1/2022 i anunciar de propies accions per aconseguir l'erradicació total de les contencions mecàniques als centres penitenciaris de Catalunya.

INTERVINDORAN

- Marta Rivera** @marta_rivera
- Luis Serra** @luis_serra
- Alfred Zamora** @alfred_zamora
- Gràcia Arno** @gracia_arno
- Pilar Sany** @pilar_sany

Divendres 6 d'abril a les 11:30h al Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB)

12:00 - 07 abr. 22 - Twitter Web App

Jesútes Catalunya
@jesutescat

"L'acció comunitària de la @fundaciolavinya aborda des de la infància fins a la gent gran. Un munt de projectes per oferir oportunitats a les persones més vulnerables de Bellvitge i el Gornal, a l'Hospital de Llobregat. ow.ly/N5Xv50IEzQ #CaminemAmbLesEntitatsSocials"

Traducció Tweet

Acollim, atenem i acompanyem a persones que es troben en situació i plena, aportant referències en les que créixer arrelat al territori.

#CaminemAmbLesEntitatsSocials

19 reproduccions

11:00 - 08 abr. 22 - Hootsuite Inc.

IQS
@IQSBarcelona

Avui celebrem la Gala de Clausura del Centenari d'AIQS Alumni al Palau de la Música Catalana.

Per cent anys més!

Traducció Tweet

19:15 - 04 abr. 22 - Twitter for iPhone

Fundació Pere Tarrés
@Fundperotarrés

La Facultat d'Educació Social i Treball Social Pere Tarrés - URL organitza la ponència: «Experiència d'emprenedoria social»

🕒 13.05.22 16:00 h / Format Híbrid

Més informació. Inscriv-te a la modalitat que més et convingui: ow.ly/vp8L50IzGpX

Traducció Tweet

10:06 - 08 abr. 22 - Hootsuite Inc.

La Sagrada Família
@sagradafamilia

A partir del dia 20 d'abril es podrà fer la visita amb accés a les torres de les façanes del Naixement i de la Passió Les entrades es poden adquirir a través de la pàgina web de la Sagrada Família o bé a través de l'app oficial. Més informació: sagradafamilia.org

Traducció Tweet

13:23 - 08 abr. 22 - Twitter Web App

Abadia de Montserrat
@montserratinfo

L'oratori «Les set paraules de Crist a la Creu», de Théodore Dubois, protagonitza el Concert de Setmana Santa a Montserrat - Patrocinat per la Fundació Salvat, es podrà segu... #Montserrat #ConcertsMontserrat #Noticiesabadiamontserrat.cat/ concert-diumen...

Traducció Tweet

18:11 - 04 abr. 22 - Hootsuite Inc.

Obs Blanquerna
@ObsBlanquerna

La coHegida @periodistes_cat Miriam Diez, pregonera de la Setmana Santa a #Girona Avui dijous 7 d'abril a @casadeculturagj periodistes.cat/actualitat/not...

Traducció Tweet

14:46 - 07 abr. 22 - Twitter for iPhone

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC

Teniu ganes que arribés avui, oi? Ha estat un trimestre ple d'esdeveniments inoblidables a la @nauBostik amb @mesartescoles i d'experiències memorables a les #escolesFEDAC. És hora de descansar i carregar piles pel 3r trimestre. Bones vacances de Setmana Santa! Què fareu?

Traducció Tweet

13:01 - 08 abr. 22 - Mitracoil

Dep. Pastoral FECC
@FECC_Pastoral

El cardenal Tagle agraeix la feina educativa de Vedruna al Raval bit.ly/3DONAnf @VedrunaCat Merci per la vostra participació a l'acte!

Traducció Tweet

6:58 - 08 abr. 22 - Twitter Web App

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Laura Mor i Iriarte. **Redacció:** Glòria Barrete, Jordi Llisterrí i Roger Vilaclara. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Ignasi Escudero, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, Noemí Ubach, Anna Vilà.

Amb el patrocini de

Amb la col·laboració de

Formem part de

